

NORSK UFO-TIDSSKRIFT

Nr. 4

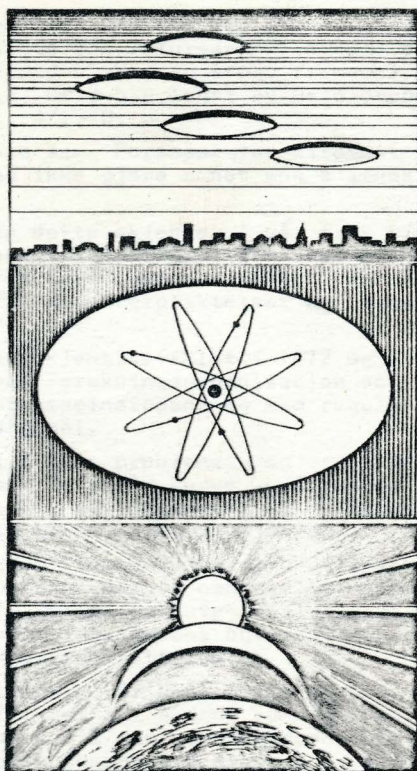
1. årgang

1970

Av innholdet:

- LEDER
- NUFOI lagt på is
- Om NORSK UFO Center
- UFO-landing på Østerstrand i Danmark ?
- Brente hull og små menn i Iowa's land-distrikter
- To indianeres beretning
- "Regndråpen"
- Gjentatte UFO-besøk i syd-øst-Frankrike
- Rhode Island-tilfellet
- Bøker

Utgitt av:
Norsk UFO Center
Trondheim

Redaksjonelt

-Bedre sent enn aldri...

I 1969 tok daværende Trondheim UFO-Forening initiativet til et forsøk på å kunne utgi et norsk tidsskrift viet UFO-problemet. Man kontaktet landets øvrige UFO-grupper (det var flere av dem den gangen) og oppfordret til samarbeide om det påtenkte tidsskriftet.

En forening i Oslo, Norges UFO-Informasjon, ble den eneste som omsider kom med. De ytet sin del av startkapitalen og skulle disponere halvparten av spalteplassen. Arbeidet forøvrig skulle besørges av Trondheim UFO-Forening.

Som abonnentene vil kjenne til fikk vi utgitt tre av årgangens fire nummer (1970), og vi tror at resultatet ble ganske bra - så langt.

Imidlertid viste arbeidet med tidsskriftet seg å være ganske tidkrevende, så vi spurte Norges UFO-Informasjon (NUFOI) om de kunne tenke seg å ta en dyst med bladet en stund fremover. Vi hadde da frembragt nr. 1 og 2; nr 3 ble laget av Oslo-gruppen, som også skulle ta seg av nr. 4/1970.

Tiden gikk uten at nr. 4 viste seg. Forespørsler strømmet inn fra abonnentene, men vi kunne ikke gjøre annet enn å sende disse videre til Oslo.

Det har nå gått seks år siden dette skjedde. I vår fikk vi melding fra NUFOI om at abonnenter fremdeles skriver til dem og minner om at de har betalt for fire nummer. Gruppen hadde derfor kommet til at man burde innfri sine forpliktelser og forsøke å utgi nr. 4.

Trondheim UFO-Forening ble som kjent avviklet i 1972 og erstattet av Norsk UFO Center, en privat forskningsorganisasjon som er uavhengig av de gamle foreningsprinsippene og med regulær vitenskapelig forskning som hovedformål.

Vi sa oss straks villige til å løse problemet, og ved siden av arbeidet med vårt eget tidsskrift - UFO Forum - gjorde vi Norsk UFO-Tidsskrift nr. 4/1970 ferdig per omgående. NUFOC har således valgt ut stoffet, besørget trykking, distribusjon osv..

Da vi har grunn til å tro at de fleste av Norsk UFO-Tidsskrifts lesere også abonnerer på UFO Forum har vi omhyggelig valgt ut stoff som ikke er bragt i UFO Forum. Dessuten har vi lagt vekt på at stoffet skulle være både interessant og aktuelt - dvs. av høy "merkverdigheits- og troverdighetsgrad".

Ut over dette kan vi bare uttrykke vår beklagelse over at tiltaket med Norsk UFO-Tidsskrift kom til å ende som det gjorde. Vi overlot oppgaven med nr. 3 og 4 til den samarbeidende part, så får det bli opp til den enkelte abonnent å avgjøre hvorvidt dette var en kritikkverdig disposisjon fra vår side.

Fra og med 1973 har Norsk UFO Center utgitt tidsskriftet UFO Forum, som i år utkommer med sin fjerde årgang. (Se omtale i dette nr. !)

Derfor håper vi at de som leser dette og som evtnt. ikke abonnerer på UFO Forum, vil sende oss sin bestilling.

(Over til side 11)

Norges UFO- Informasjon, Oslo besluttet lagt på is

Fra foreningen som skulle lage
dette nummer av Norsk UFO-Tids-
skrift for seks år siden, har
vi nå mottatt følgende bidrag.

På møte 1575 den 11/12-75 var "NUFOI's framtid" oppført som egen post på dagsordenen. Formann Erne Børcke åpnet med å henvise til de ferdig utarbeidede retningslinjene, som ennå ikke er trått i kraft. Til nå har vi i virkeligheten fungert som et interimsstyre med oss alle som medlemmer. Han sa videre at vi nå må vurdere om vi vil fungere som forening. Personlig mener Børcke at han har ytt sitt, vi har det nødvendige apparat, er det et reelt ønske om det, er det bare å sette seg ved tøylenes å kjøre. Selv ønsker han nå å overlate plassen til eventuelt en annen som måtte ønske det. Foreningsarbeidet gir ham ikke så mye igjen lenger, det er et passè stadium i utviklingen for hans vedkommende. Nå er tida inne til å vurdere situasjonen, idet andre av medarbeiderne har gitt uttrykk for de samme synsmåter.

Leif Iversøn fra rapportseksjonen uttaler at han nå har drevet med UFO-arbeid siden november 1957, og har tenkt å trappe med virksomheten. Som han forøvrig mener har fått stadig mer likhet med en vanlig jobb, tror derfor at vi vil ha mer utbytte av å komme sammen uformelt og snakke om tingene.

Nestformann Per Nørgaard sa kort at for hans vedkommende var det ikke lenger tid til overs for særlig UFO-virksomhet. Hans Kr. Moe hadde gjort et overslag over hvor mange timer per uke vi f.eks. måtte bruke for å gi ut et tidsskrift. Her var alle enige om at en slik satsning var lite realistisk.

Børcke påpeker at vi som forening er ansvarlig overfor medlemmer og er nødt til å produsere noe, drive informasjon utad, svare på alle mulige slags henvendelser etc. Videre vil vi være nødt til å markedsføre en bestemt slags "ideologi", drive "misjonering" om man vil. Formannen understreket sterkt at dette er han ikke lenger interessert i, idet han i det hele tatt betviler om det har noen verdi. Vi har i dag kommet så langt som vi har kunnet håpe på - å bidra med å markedsføre begrepet "UFO" til offentligheten. Det vil være en stor misforståelse om vi tror at en UFO-forening som sådan i nevneverdig grad har noen mulighet til å påvirke myndigheter og vitenskap i synet på UFO-spørsmålet.

Den eneste som kom med innvendinger mot formannens uttalelser var Sverre Wiseth, som bestemt mente at det var av betydning å kunne presentere seg som medlem av en organisasjon. Han mente derfor at vi burde beholde foreningsformen og heller satse på mindre oppgaver.

Formannen henviste til at det allerede finnes en forening, selv om den ikke tilfredsstiller våre krav. Den later til å drive etter "vil du være med så heng på" prinsippet. Han viste til en del skrekk-eksempler fra pressen, som en følge av kritikklos holdning til medarbeiderspørsmålet. Men de som måtte føle behov av foreningsliv kan jo søke dit. Dessuten skal de der være rausere med titlene enn oss, om det kan være et poeng.

Det endelige spørsmål om foreningens framtid ble utsatt til neste møte, som av forskjellige tekniske grunner ikke fant sted før den 11/5 -76. Her ble mye av debatten fra siste møte gjentatt. Formannen satte fram forslag om at NUFOI, Oslo skulle "islegges" på ubestemt tid. Dette for å holde alle muligheter åpne. Forslaget ble enstemmig vedtatt.

Referent Jon-Ingar Haltuff

--ooOoo--

Norsk UFO Centers kommentarer :

Vi vil gjerne få føye til at foranstående møtereferat etter vår mening tydelig nok avspeiler en del av de tradisjonelle UFO-foreningenes karakteristiske problemer og oppfatninger. La oss derfor peke på noen av disse:

Det er tale om et "foreningsarbeide", som man gjerne forventer å "ha noe igjen for". Dette minner oss om hva vi så ofte har vært inne på ved tidligere anledninger, nemlig at UFO-arbeidet for mange mer synes å være motivert av et psykologisk behov, enn ønsket om å løse et intellektuelt problem. "Arbeidet" går gjerne ut på det å komme sammen og prate om emnet, samt - i beste fall - samle på utklipp og "rapporter", omtrent som andre samler på frimerker, glansbilder eller sjeldne stener. Man forvirres av begreper som målsetting og metodikk og mangler gjerne evnen og viljen til å bygge opp og opprettholde det apparat som skal til for å oppnå meningsfylte resultater. (....."virksomheten har fått stadig mer likhet med en vanlig jobb"... osv.)

Det snakkes med selvfølgelighet om det gamle, klassiske problem å "påvirke myndigheter og vitenskap"... Noe som i første rekke major Donald Keyhoe, fhv. leder av den amerikanske UFO-organisasjonen NICAP, var så opptatt av. Men hvis en holder seg noenlunde ajour med den rivende utviklingen siden den gang og har studert bl.a. fremstående vitenskapsmenns innstillinger på dette punkt, vil en bli klar over at private UFO-organisasjoner av betydning ville ha vunnet svært mye ved å utføre de undersøkelsene de roper på, i stedet for å bruke så mye av sin tid, sine krefter og midler på å "påvirke" offisielle instanser. (Jmfr. bl.a. dr. Hynek, og uttalen av NUFOC i dette nummer.)

Nå burde det vel uten videre være klart at de tradisjonelle UFO-foreningenes "aktiviteter" neppe er egnet til å gjøre nevneverdig inntrykk på myndigheter og etablerte yrkesforskere. Men like klart burde det også være at en større organisasjon med globalt forskningsarbeide og en udiskutabel forskningsmessig kapasitet og kapabilitet vil kunne påvirke slike instanser - nemlig i den grad organisasjonen kan legge frem omfattende dokumentasjoner for saker som per definisjon klassifiseres som UFO. (Jmfr. NUFOC's etablerte samarbeide med Forsvarets overkommando og offisielle vitenskapelige institusjoner.)

Det er kanskje ikke så pent å si det, men Norsk UFO Centers ledelse sørger vanligvis ikke over at en såkalt UFO-forening legger ned den tradisjonelle virksomheten. Denne har dessverre så lett for ofte vist seg å resultere nesten utelukkende i feider og diskusjoner omkring medlemmenes individuelle trosoppfatninger.

(Over til side 2/

NORSK UFO-CENTER

Etter at det gamle, gjengse forenings-prinsippet ble oppgitt og man ved hjelp av NUFOC kunne begynne å arbeide med UFO-problemet sammen med vitenskapsmenn og andre eksperter, har det skjedd en kolossal utvikling på dette fascinerende området...

Norsk UFO Center er ikke en forening i ordets gjengse betydning, men en landsomfattende organisasjon som konkret arbeider med UFO-problematikkens ulike sider, etter fastsatte retningslinjer, utarbeidet bl.a. i samråd med amerikanske vitenskapsmenn. Disse retningslinjene er lovfestet og arbeidet er for hvert enkelt organisasjonsavsnitts vedkommende klart trukket opp i form av moderne stillingsinstruksjoner.

Sentraladministrasjonen ligger i Trondheim og sentret har AVDELINGER i tre ulike landsdeler: Østlandet, Vestlandet og Sørlandet.

Såvel Sentraladministrasjonen som avdelingene er inndelt i SEKSJONER, som karakteriseres ved at hver enkelt seksjon er til-delt en helt konkret arbeidsoppgave.

Ved siden av disse organisasjonsavsnitt finnes NUFOC's REPRESENTANTER, og disse - såvel som de fleste av medlemmene - inndeles i kategoriene RAPPORTØRER, FELTFORSKERE og KONSULENTER. Rapportørene fungerer først og fremst som "lytterposter", og har som oppgave å underrette NUFOC om absolutt alt de måtte komme over av mulig interesse. Feltforskerne rykker ut og foretar på-stedet-undersøkelser med dertil egnet utstyr, mens konsulentene kommer inn som spesielle rådgivere innen sitt fagområde.

Det innsamlende materiale fra feltforskerne går videre til Rapportsentralen, Forskningsseksjonen, Skandinavisk Seksjon, Globalseksjonen, organisasjonsleder og forsvarrets overkommando, som NUFOC har opprettet samarbeide med.

Norsk UFO Center har inngått faste samarbeidsavtaler med de øvrige skandinaviske land, og ellers med de mest betydningsfulle UFO-organisasjonene i verden forøvrig, samt en del vitenskapsmenn, først og fremst i USA.

NUFOC's forskning inkluderer alle former for laboratorieanalyser, ved hjelp av et eget laboratorium og to større forskningslaboratorier på konsultasjonsbasis.

Litteratur leveres oss løpende fra forlag etc. i London og København, etter avtale.

Siden NUFOC vil være kjent for de fleste også for sine omfattende undersøkelser i Namsenfjorden og Djupsjøen bl.a., har vi i denne omtalen lyst til kort å nevne at vi per i dag har to spesielle UTRYKNINGSSEKSJONER, som hver i sær disponerer en anseelig mengde teknologisk utstyr av ulikt slag, beregnet på feltforskning. Den ene av disse seksjoner har spesialisert seg på såkalte maritime undersøkelser, med dykkere, større båter og annet egnet utstyr. Samme seksjon har dertil en gruppe som konstruerer og fremstiller en del teknologisk utstyr, bl.a. spesiallagede geigertellere, detektorer osv..

De lenge etterlengtede spektrografer er også tatt i bruk, likedan spesielt fototeknisk utstyr.

I det dette skrives er NUFOC i ferd med å treffe avtale om deltagelse i et skandinavisk computeranalyse-program, som foreløbig ledes av en svensk sammenslutning - Project URD, og som man etter hver vil forsøke å gjøre til et globalt foretak. Bl.a. har dr. Hynsk sagt seg meget interessert i et slikt samarbeide.

Nevnes kan også et radiokommunikasjonssystem over landegrensene, som er under opprettelse.

Norsk UFO Center opererer ikke med såkalt passivt medlemskap, da noe slikt naturligvis ikke tjener organisasjonens formål. Det er vel nesten overflødig å nevne at på grunn av det helt konkrete og praktiske undersøkelsesarbeidet som NUFOC driver har det vært nødvendig å stille til dels store krav til den som søker om deltakelse. De ulike oppgaver krever en viss kompetanse, og må underlegges visse restriksjoner. (Et unntak danner dog RAPPORTØRENE.) De krav som stilles ved selve opptakelsen, - samt grunnlovsparagrafene, formålsparagrafene og stillingsinstruksene, har vist seg å være meget effektive hjelpemidler. Noen vil nok synes at vi er for "strengt" på disse punkter, men erfaringen har vist nødvendigheten av det.

Mens de tradisjonelle foreningene samlet inn "rapporter" og presseklipp, samt drev "informasjon" utad på bakgrunn av dette og "opplysninger" de hentet fra bøker og tidsskrifter, er Norsk UFO Center endelig i stand til å drive sin informasjonsvirksomhet på et ganske annet forsvarlig plan.

NUFOC betrakter et "klipp" og en "rapport" som mer eller mindre verdiløse, så lenge ingen forsvarlig etterkontroll er utført - en prosess som ikke bare omfatter langvarige feltundersøkelser og grundig innhenting av "sekundære data" (1), men også selve rapportørene. (Vi snakker helst ikke om observatører, men rapportører.) Denne kontroll gjelder også utenlandske saker, og vi understreker at NUFOC mange ganger har kunnet komme tilbake til en sak, som til å begynne med virket troverdig men som inngående undersøkelser kunne avsløre som bløff. Dette gjelder ikke minst saker fra andre land. Foreningene derimot ville som regel "markedsføre" en slik sak og la det bli med det. De hadde ikke det nødvendige apparat for oppfølgelse, og bidro på den måten til å skape slike "myter" og "klassikere" som storparten av UFO-litteraturen beklageligvis er belastet med. Slik bl.a. bringes UFO-problemet i vanry, ved siden av sekteristenes fornuftsstridige handlinger.

Norsk UFO Center vil i dag kunne angripe UFO-problematikken like seriøst som hva f.eks. et universitet hadde kunnet gjøre det, og dette er det nå flere tilsvarende organisasjoner rundt om i verden som kan. For å si det med f.eks. dr. Hynek, så har det liten hensikt å bruke sine evner og krefter på å forsøke å påvirke myndigheter og formelle vitenskapelige institusjoner i UFO-spørsmål, - langt bedre må det være selv å utføre den forskning man gjerne roper på, når man har ressursene til det.

Et nøkkelord her er selvsagt penger, men det er utrolig hva man klarer ved å gå frem på den riktige måten, og i hvart fall har der tidligere vært UFO-organisasjoner som også har hatt tilstrekkelige økonomiske midler til rådighet.

(1) Data som innhentes etter at selve feltarbeidet er utført.

Norsk UFO Center utgir tidsskriftet UFO FORUM, inklusive en separat rapportutgave - RAPPORTNYTT.

UFO FORUM

UFO FORUM utkom med første-årgang i 1973. Denne består av 5 nr. a ca. 30 sider, stensilert i A-4 format. Pris. kr. 15,-

Fra og med 1974 gikk vi over til å dele tidsskriftet i to separate utgaver, hvorav den ene - RAPPORTNYTT - er en ren rapport-utgave, viet til norske og skandinaviske saker, men også med plass for de mest interessante fra verden forøvrig.

Årgangene 1974 og 1975 omfatter således 5 nummer a 2 utgaver hver og abonnementsprisen per år er kr. 30,- inkl. Rapportnytt.

Fra og med 1976 så vi oss desverre nødt til å høyne prisen med kr. 5,- per utgave, slik at prisen fra da av er kr. 40,- per år (kr. 20,- for hver av utgavene)

Rapportnytt gikk over til offset-trykk fra og med 1976, mens UFO Forum trykkes i offset fra og med nr. 4/76.

Abonnement tegnes ved å sende inn kr. 20,- til

UFO Forum, Postboks 2119, 7001 Trondheim
på postgirokonto nr. 34 69 57

Abonnement på Rapportnytt må bestilles hos NUFOC Vestlandet, hvor denne utgaven utgis.

Kr. 20,- sendes da til:

Norsk UFO Center Vestlandet, Postboks 1155, 5001 Brgn.
på postgirokonto nr. 3 07 08 10

Interesserte er alltid velkomne til å skrive til oss -

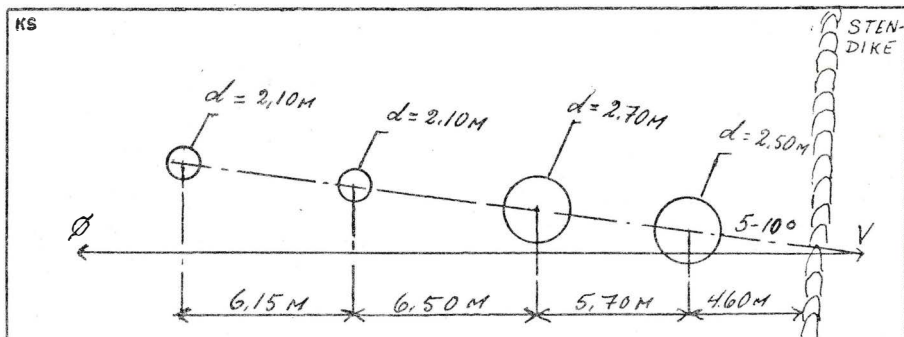
NORSK UFO CENTER, Postboks 2119, 7001 Trondheim.

"Det er bedre å tenne et lys - om enn aldri så lite -
enn å forbanne mørket"

(Kinesisk filosof)

UFO-LANDING PÅ ØSTERSTRAND I DANMARK ?

Hvem har satt disse merkene på stranden ved Fredricia ? På stranden umiddelbart utenfor kasernen ligger disse sporene, som vi har vært nede og sett nærmere på. (Vi = FUFOS , red.)

FUFOS mottok nedenforstående bilder (som dessv. ikke kan gjengis her , red.) under vår UFO-UKE 1973 ved utstillingen i Hening fra en italiensk musiker, Ago Totaro, som bor i Berlin når han ikke reiser rundt med et stort orkester. Totaro hadde oppdaget merkene under en spasertur på Østerstrand ved Fredricia, mens han arbeidet i byen i oktober 1973. Han syntes det var pussig at merkene var så regelmessige og nøyaktig like store, og at de gikk i en rett linje ud mot vannet (se tegningen).

Han og hans familie prøvde å henvende seg til en lokal avis, hvor de dog på grunn av språkvanskelighetene ikke kunne forklare hva de ville ha frem. Men da familien så at det var en UFO-utstilling i Herning, mens faren spilte der, bestemte de seg for å oppsøke utstillingen med problemet.

Willy Wegner, som var med som observatør, for DUFOS (Dansk UFO-Center) på vår utstilling, snakket lenge nok med familien til å kunne konstatere at de ikke visste særlig mye om UFO-saken. De ante faktisk ikke en gang hva det store tyske UFO-tidsskriftet het. De hadde dog hørt noe om at UFO'er noen ganger etterlater merker hvor de lander.

Merkene er der fremdeles, og vi kan fortelle at den lokale gruppe har forespurt de lokale militære, som imidlertid etter to dagers "betenkingstid" fortalte at sporene kunne være merker laget for håndgranatkasting. Det er bare så pussig at lengre borte på stranden, ganske nær noen heller i en sti, er plassert de samme merker, dog kun tre - ganske nær hellegangen -. Kaster man virkelig håndgranater like ved hellene, kloss inn til et badehus ?

En hund som kom til stedet gravde meget ivrig i kanten av krat-erne og lot seg nesten ikke fjerne igjen. Var der spesielle lukter, eller?

(Over til neste side)

LANDING SAMME STED I 1967 -

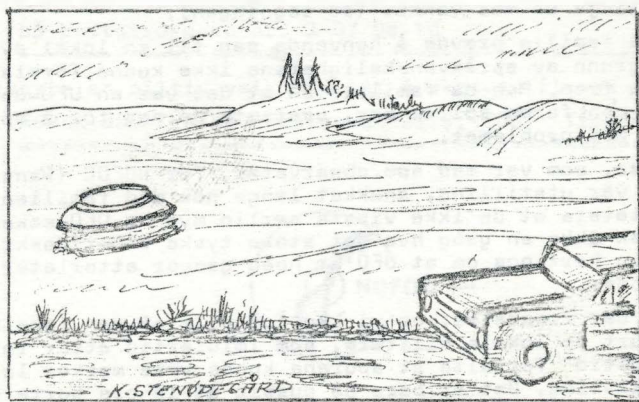
Nesten på samme sted ved Østerstrand i Fredricia fant en landing sted på høsten 1967. Til FUFOS fortalte observatøren: at han sto snaue 30 meter fra der hvor sporene fantes, og observasjonen varte fra kl. 17.30 til 17.45 - en høstkveld i 1967, da han så et landet UFO.

Da det her ofte forekommer at biler kjører ganske langt ut på stranden, og da dette av og til medfører at de blir sittende fast, trodde observatøren først at det var en bil han så stå nede på sanden. Han parkerte sin egen bil og gikk nærmere for å se hva som kunne ha skjedd, men oppdaget snart at dette ikke var en parkert eller etterlatt bil. Da han befant seg ca. 25 meter fra objektet følte han plutselig at han ikke kunne gå lenger - det var som om noe stanset ham - forøvrig et fenomen som ofte inntreffer ved landinger.

Nå kunne han se at objektet svevde ca. 10-15 cm. over sanden, at det var ca. 8 meter i diameter og at det var nærmest overskåret på oversiden. Den store gjenstanden begynte nå fullstendig lyd- løst å heve seg til ytterligere ca. 2 meter over bakken, hvor- etter den fortsatte utover vannet. Da den var kommet godt midt ut i sundet steg den og forsvant til værs med stor hastighet.

En anonym person ringte dagen etter til observatøren og bekreftet landingen. Personen påsto endog å ha sett samme objekt på samme sted dagen etter. Det pussige var dog at vår observatør ikke hadde nevnt sin opplevelse for noen som helst.

KILDE: Fredericia UFO-gruppe / UFO ASPEKT nr. 1/74 (FUFOS)

BRENTE HULL OG SMÅ MENN-
I IOWA'S LANDDISTRIKTER

Denne artikkel er en tilføyelse til det materialet som ble offentliggjort i "Male" april 1971, under tittelen "Flygende tall-erkener" svir av landbrukseiendommer i Iowa".

Av Brad Steiger

Høsten 1969 mottok jeg et brev fra en linjemann ansatt ved et el- og kraftverk i Iowa. I brevet opplyste han at han hadde lagt merke til en serie "brente sirkler" i nærheten av en av verkets høyspentlinjer. Da han søkte opplysninger om fenomenet hos familien på en farm i nærheten, erklærte man bent frem at de hadde sett UFO'er stå stille i luften over høyspentledningene, og sogar lande på marken ikke langt unna. Linjemannen fremstilte sakens kjensgjerninger slik han hadde fått dem og vedla en skisse av hullene og deres mål, idet han erklærte at han var rede til å peke ut stedet ved angjeldende farm, og forøvrig være behjelpelig på enhver annen måte ved en undersøkelse av de mystiske brente hullene.

Glenn Mc Wane, en forretningsmann fra Iowa City, som er selvstendig UFO-forsker, gjorde reisen til farmen i Clayton County, Iowa, på mine vegne. Han fant at markene og engene som tilhører farmen, praktisk talt var dekket med brente sirkler, maken til dem han hadde funnet på Warren Barr-farmen i Iowa's Cedar Valley. Den tetteste konsentrasjon av sirkler var å finne langs med høyspentledningene. Det er en populær teori blant visse ufologer at UFO'ene på en eller annen måte tapper elektrisk kraft fra ledningene.

Det synes virkelig å være en hel del forhold som taler til støtte for en slik teori, men det har aldri vært mulig for meg å få virkelig bevis for en slik kilowatt-bortførelse gjennom utsagn fra en talsmann for noe el-verk.

I tilslutning til de brente sirklene la McWane ytterligere merke til noen avtrykk av hva som syntes å være fordypninger forårsaket av et landingsstell. For å sammenligne størrelsesforholdet anbragte han sigarettenneren sin nær en av fordypningene, som var ca. 10 cm i diameter. McWane fant at Mr. S.H. var en varmhjertet og vennlig innstilt person, som lot til å ha akseptert de regelmessige besøkene av UFO'er uten større sinnsbevegelser. Han bedømte også S.H. som en dyktig farmer, sindig, rolig og neppe tilbøyelig til å kaste seg ut i forhastede slutninger. Mr. S.H. har en militær tjeneste bak seg og har vært stasjonert ved forskjellige rakettbaser rundt omkring i USA. Farmerfamilien fortalte McWane at "merkelige ting" hadde funnet sted omkring farmen i løpet av de siste to årene. Det lot til at også alle naboene hadde sett de "merkelige ting" - objekter som med lynets hastighet farer over himmelen, for så stille å senke seg langsomt ned mot gressganger, maismarker og rydninger i skogområdene.

(over til neste side)

Idlig på våren så barna fra familien S.H. et rundt, rødt objekt som svevde over høyspentledningene i nærheten av familiens låve og stallbygning. En av guttene klatret opp i et tre og en annen iakttok forsiktig "tingesten" fra hjørnet av låven. Tilsynelatende klar over guttenes tilstedeværelse skjøt objektet plutselig en stråle av rødt lys mot hver av dem. Den ene flyktet i sikkerhet inn i stuen, mens den andre ble på stedet og så objektet stige tilværs for så å dale ned et stykke lenger nede langs kraftkablene og lande bak en gruppe trær. Neste morgen da familien gikk ut for å undersøke sønnens historie, fant de en sirkelrund, avsvidd plett og avtrykk av hva de tok for å være sporet etter et landingsstell. Da McWane besøkte familien S.H. hørte han også om tilsynkomsten av UFO-nauter ved adskillige anledninger. Den ene av guttene hadde hatt hell med seg til å komme ganske nær det ene av "vesenene".

Følgende passasje var utelatt i artikkelen i "Male", fordi redaktøren ikke "bryr seg om historier om små grønne menn". Redaktøren er naturligvis neppe alene om å foretrekke den mer populære form for UFO-historier. Men for de av leserne som er interesserte i observasjoner av UFO-nauter følger her det utelatte avsnitt:

McWane : Hvor så du den lille mannen ?
 Gutten : Han kom øst av den store kulen som landet på marken her. Jeg kunne se ham meget tydelig fra mitt skjulested i låven.
 McWane : Hvor stor var han ?
 Gutten : Ca. en meter.
 McWane : Hvordan var han kledd ?
 Gutten : Han var kledd i en hvit romdrakt fra topp til tå.
 McWane : Hvorfor sier du romdrakt ?
 Gutten : Fordi den tydelig lignet den slags romdrakter som våre astronauter bruker.
 McWane : Hadde han noe på ryggen ?
 Gutten : Nei, han hadde bare denne tett-sittende hvite drakten på seg, som dekket hender, føtter og hele kroppen. Og så hadde han selvfølgelig en hjelm på hodet.
 McWane : Beskriv hjelmen.
 Gutten : Den var gul-brun og syntes altfor stor for hans lille kropp.
 McWane : Du mener at hans hode syntes ute av proporsjon i forhold til kroppen ?
 Gutten : Ja, det er riktig, men så har han sikkert hatt en bra hjerne. De vet, det må kreve en masse hjerne å kunne fly hit fra en annen planet.
 McWane : Hadde han noe i hendene ?
 Gutten : Nei, men armene hans var fryktelig lange, de nådde forbi knærne. Åh - og en annen ting - hendene så normale ut men føttene var som to grener.
 McWane : Du mener som lange tær ?
 Gutten : Jeg vet ikke riktig. Men det verste var da han tok av seg hjelmen og så på meg.
 McWane : Vær vennlig å beskrive hvordan han så ut.
 Gutten : Hodet var lyst, faktisk blek-grønt, og han var fullstendig skallet. Absolutt ikke noe hår. Øynene var meget store, men nesen og munnen var bare noen små sprekker.

(Over til neste side)

McWane : Smilte han til deg eller hva ?

Guttan : Han hadde faktisk ikke noe uttrykk overhodet - simpelt-hen blank. Han tørret pannen med baksiden av hånden - omtrent som en som har arbeidet hardt og svetter, vet De. Så gikk han tilbake og inn i den skinnende kulen - jeg går ut fra at det var en flygende tallerken - og den fløy bort.

Det var mulig for UFO-forskeren McWane å fastslå at UFO'ene vanligvis landet på S.H.'s eiendom etter kl. 17.- I løpet av to års regelmessige landinger hadde der kun vært en unntakelse fra denne regelen. Et objekt ble sett sveve og deretter lande en søndag ettermiddag kl. 14. I sin rapport til denne artikkels forfatter fastslo McWane at "ingen i familien hadde opplyst å lide av mareritt, men det er i hvert fall med en følelse av uhygge at jeg har gått rundt mellom dusinvis av sirkelrunde, brente felter på farmen. Det er som om en fiendtlig luftstyrke bruker farmens jorder til uformell landingsbase."

I henhold til familien og naboene som hadde bevitnet UFO-aktiviteten på stedet, så kan ikke UFO'ene sees før de er relativt tett ved bakken. «Det kunne se ut som om objektene på en eller annen måte er i stand til å forbli usynlige inntil de når en viss høyde. Eller - for å gjette ut i det uvisse - trenger de kanskje inn i vår dimensjon via en bakdør som tilfeldigvis står åpen på S.H.'s farm.

Kanskje er det slik som enkelte ufologer forslår, at UFO'ene kommer fra en annen verden som eksisterer utenfor vår rom-tid-sammenheng, og at de som oftest sees i områder hvor slike "bakdører" finnes. En slik teori kan kanskje forklare hvordan UFO'ene er i stand til plutselig å forsvinne for forfølgende jetfly fra flyvåpenet.

"Under alle omstendigheter", konkluderer McWane, "hvis en eller annen mystisk "noen" ikke ønsker å bli observert av en rekke menn-esker, så er egnen hvor S.H.-farmen ligger, etter min mening et ideelt område og velegnet til hemmelige aktiviteter. Det er kraftig bevokste skogområder der, og en elv som renner gjennom farmens område. Der er forøvrig også en stor hule i egnen."

KILDE: Saucers, Space & Science, Canada, nr. 61/1971.
UFO Aspekt nr. 3/72
Oversatt av I.G. Solberg.

REDAKSJONELT - forts. fra side 1

Her er det ingen risiko for å måtte vente i seks år - heller ikke at vi skulle finne på å overlate noe av arbeidet til personer utenfor Norsk UFO Center.

Lykke til !

På vegne av forhenværende Trondheim UFO-Forening,
og Norsk UFO Center
K. Stenødegård

TO INDIANERES BERETNING..

Amerikanske vitenskapsmenn, psykiater, biolog, psykolog antropolog og astronom, har undersøkt følgende:

To Navajo-indianere, Willie Begay og Guy Tossie, begge 23 år, kjørte den 2. november 1967 på hovedvei 26 til Ririe i Idaho. Kl. 21.30 så de plutselig en lysstråle likesom et lyn og straks etter et lite UFO med kuppel sveve halvannen meter over jorden like foran vognen. Deres gamle Buick stanset, selv om Begay ikke hadde bremsset. Litt etter ble han klar over at UFO'et var skyld i motorstoppet.

UFO'et sendte ut grønne og orangerfarvede lysstråler, tilsynelatende gjennom åpningen som gikk rundt kanten. I en gjennom-siktig kuppel så han to små vesener. Så ble kuppelen åpnet og et av vesnene kom ut, det syntes å sveve.

Da vesnet nærmet seg vognen og ble belyst av billyktene, så man at det kun var 1 meter høyt. Ansiktet var rynket og ørene lot til å være uforholdsmessig store. Øynene var runde og munnen meget smal. Ansiktet virket grønnlig, men også de to indianernes ansikts-farve så annerledes ut i lyset fra UFO'et. Da det merkelige vesenet åpnet en av bildørene trykket de forskrekkede indianerne seg sammen. Vesenet steg inn og straks beveget bilen seg inn på marken. Men ingen av de to vitnene kunne si hvem som hadde kjørt bilen, for det syntes som om et usynlig bånd fra UFO'et trakk den avsted.

Bilen sto nå stille ca. 20 meter inne på marken. Tossie åpnet døren, sprang ut og løp tilbake til veien. Da han var forsvunnet begynte vesenet å snakke til Willie, men det var uartikulerte lyder - helt uforståelige for ham. Stemmeli et lå høyt og det ble snakket meget hurtig. Han forsøkte selv å anlegge en særpreget stemme, men innrømmet senere at han var skremt til døde. Kort etter kom også det andre vesenet bort til vognen. Det første steg ut og begge begav seg hen til UFO'et hvor de entret ombord og lukket kuppelen etter seg. Deretter steg objektet i sik-sak - de farvede lysene tiltok i styrke og samtidig sendte det en gul lysstråle ned fra bunnen. Lysstrålen flakket som en flamme, men så dog annerledes ut. En surrende lyd hørtes og man kunne merke, en luftstrøm da UFO'et fløy bort.

Imens hadde Tossie under sin flukt nådd frem til Willard Hammons gård, hvor han forklarte hendelsen, og vente så sammen med gård-eieren i dennes bil tilbake åstedet. Her fant de vognen stående inne på marken, med en rystende Willie inni. Han satt på fører-stet med lukkede øyne. Hele episoden hadde vart et kvarters tid.

Deretter kjørte de to indianerne og Hammon til politistasjonen for å anmelde det inntrufne. Vakthavende, Tom Harper, som tok opp rapport, erklærte at indianerne var skrekkslagne. Også kveget på marken var blitt skremte under episoden og en hund hadde gitt seg til å gjø. Hos en fru Mann hadde kveget brutt seg gjennom et gjerde av ståltråd og var løpt to miles bort. Da de endelig ble innfanget igjen, brøt kveget ut på ny. Ricks fra NICAP snakket med Mrs. Quinn, som bor 6 miles øst for Ririe, og hun fortalte følgende:

(Over til neste side)

Samme^{kveld}var hennes barn blitt sykt, og kort før midnatt forlot hun huset for å hente medisin hos en bekjent. Da så hun et orange-farget lys på himmelen over dalen ca. 2 miles borte. Lyset roterte og fløy i sik-sak, - på dette tidspunkt hadde hun ikke noe kjennskap til de to indianernes opplevelse.

Tilfellet ville at samme natt og på samme tid hadde et annet vitne sett UFO'et og fortalte dette neste morgen til noen venner, da under forutsetning av at de ikke oppgav hans navn, idet han var redd for å bli til latter. Samme kveld før midnatt var han kommet kjørende mellom Ririe og Rigby, da et UFO landet umiddelbart foran lastebilen hans og derved stanset ham. Et lite vesen steg ut og forsøkte å komme inn i vognen. Det banket på frontruten og føreren av vognen trodde at han var blitt vanvittig - og at det som skjedde ikke var virkelig. Da vesenet ikke kunne komme inn gikk det tilbake til UFO'et, som deretter fløy bort. Mr. X kjørte hjem og var så sjokkert at han ikke kunne sove. Neste morgen ved 7-tiden fortalte han om opplevelsen til sine venner.

Da den lokale radio neste morgen kl. 9 offentliggjorde de to indianernes opplevelser ble Mr. X kritthvit i ansiktet og han vegrer seg ved å uttale seg ytterligere om hendelsen. To uker senere ble han utspurt av Ricks, som fant ham troverdig og karakteriserte ham som et menneske klokt nok til ikke å finne opp dette og ikke å søke offentlighet.

Psykiateren, dr. S. Mariner:

Dette tilfellet er meget overbevisende for meg, fordi vitnene ble grepet av panikk og ikke motsa seg selv i kryssforhøret. Man må ikke ta kontakt-beretninger om UFO'er ut av betraktning, for jeg tror selv at UFO'er eksisterer.

Dr. F.J. Manalac:

Forskjellene i deres ytre og adferd er kanskje gjennom deres misjon på vår planet til å forklare. Kanskje skal de, som tilfellet med de to indianerne, ta kontakt med oss. Her var de uforståelige, i andre tilfelle snakker de godt engelsk - kanskje finnes det flere former for menneskelig eksistens, kanskje på forskjellige planeter. Ihvertfall viser deres tekniske viten seg å være vår overlegen. Såvel deres fartøyer som deres elektroteknik er langt foran oss.

Biologen, dr. Norman Wolf:

Jeg anser de to indianernes beretning, især på grunnlag av de øvrige vitnenes forklaring, for sannferdig. Særpreget ved de fremmedartede vesner er også konstatert i tidligere tilfeller, f.eks. den svevende, flytende bevegelsen, det uforståelige språk, en viss aggressivitet og de eiendommelige ansiktsuttrykkene.

De forskjellige beretninger om nølende handlinger fra de besøkendes side i kontrast til andre hvor bortførelser er blitt forsøkt, liksom de varierende beskrivelser av fartøylene, med hensyn til form, størrelse, lyd, og bevegelse, kan forstås når man tar i betraktning at det dreier seg om besøkende fra forskjellige planeter eller fra flere nasjoner på samme planet.

(Over til neste side)

Psykologen Mr. X, fra et stort universitet (navnet kan ennå ikke offentliggjøres):

Jeg antar at disse menneskene har sett det de forteller - de ble sett både før og etter hendelsen, hvor de var fullstendig forvirret, noe som hendelsen troverdig. Likedan var de villige til å informere politiet, men de var ikke villige til å la saken bli kjent av myndigheter eller pressen. De søkte ikke selv offentliggjørelse.

De fremmede vesner var uten hodebekledning, styrte sitt fartøy og stoppet bilen, uten elektromagnetiske påvirkninger. Dette er et av de mest troverdige tilfellene.

Jeg tror også at det lever menneskelige vesner utenfor vår klode. Selv om motiv og handlinger ofte ikke er forståelige, er det mulig at mer enn en menneskerase besøker vår jord.

Antropologen, dr. Y:

Dette tilfellet får meg til å tenke på beretningen om de nord-amerikanske indianeres adferd da de første europeere kom. Hvis en hemmelig indiansk sammenslutning den gang hadde samlet inn og analysert samtlige beretninger om kontakt med de hvite, så hadde de i virkeligheten visst likeså lite om de besøkendes hensikt, som vi idag vet om UFO'ene. De hadde hverken geografisk, vitenskapelig eller teknisk kjennskap til å vurdere kontakten. De forskjellige skipstyper, fremmedartede påkledning, utrustning og hele deres opp-treden, har de ikke kunnet forklare.

Jeg anser de to indianernes beretning for troverdig. Usedvanlig for meg synes kun de eiendommelige ansiktene å være.

Astronomen:

Her bekrefter flere vitner samtidig - og jeg anser opplevelsen som forårsaker en så tydelig angstfølelse, for ekte. Men jeg må holde med dr. Jacques Vallee når han sier at beretninger om landinger stiller oss overfor et valg - enten å anerkjenne disse begivenheter som sanne, eller å stemple alle observasjonene som løgner. Ihvertfall anser jeg denne beretningen som en av de mest overbevisende i UFO-historien.

Utdrag fra UFO-Nachrichten nr. 182, okt. 1971. UFO Aspekt 3/72.

Oversatt av Sv. Aa. Larsen.

"REGNDRÅPEN"

Det var en varm og solfylt dag midt i september 1956. Klokken var ca. 15,- og det var ingen vind. Himmelen var helt skyfri. Herr Ruffler klippet gress på en eng nær en kirke ved Trash Green (på Bennets Lane, mellom Burghsfield Common og Theale, Berkshire). Foroverbøyd og meget opptatt med å klippe følte herr Ruffler plutselig at håret i nakken reiste seg og en usedvanlig fornemmelse løp nedover langs ryggraden. Han følte det som om noen iakttok ham. Idet han dreide rundt, stadig i den foroverbøyde stillingen, så han et objekt som naglet ham til stedet.

Han beskrev det som en regndråpe og det hadde en gjennomskiktig, sølvaktig farge. Skjelvende så han på objektet, som svedde (i ca. 5 sekunder) som om det kikket på ham. Plutselig, uten varsel steg det og forsvant opp mot himmelen og var ute av syne på få minutter.

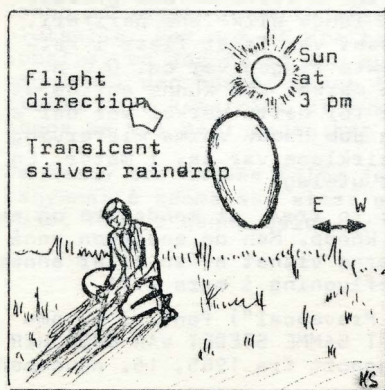
Herr Ruffler kunne ikke bedømme objektets hastighet. Alt han kunne si var at det hadde en fantastisk hurtig stigning og at der ikke forekom noen lyd. Mens han arbeidet hadde han ryggen delvis vent mot solen. Objektet var like bak ham, og forsvant i østlig retning.

Etter denne episoden skyndte Ruffler seg hjem så fort han kunne. Hans kone fortalte at han rystet og var helt hvit i ansiktet. Hun trodde at han var syk. Da han fortalte henne om hendelsen påsto hun at han måtte ha sett et spøkelse.

Foruten hans kone er jeg den eneste person vitnet har fortalt denne historien til. Selv det å fortelle den til meg etter så mange år, fikk ham til å ryste.

Objektets størrelse var som en liten værballoon. Det svedde omkring 5 - 7 meter fra ham. Han er fullstendig sikker på at det ikke var en ballong. Det var ingen vind som kunne forårsake objektets hurtige forsvinnen. Han holdt på sin hemmelighet i så mange år, fordi han var redd for å bli betraktet som gal.

Tegningen er laget av meg etter herr Rufflers veiledning.

J.C. Dawbridge

Case stories, aug. 1972
UFO Aspekt nr. 6/75

Oversatt av:
Jean Rasmussen

GJENTATTE UFO-BESØK I SYDØST-FRANKRIKE

Mange UFO-forskere er allerede blitt oppmerksomme på at visse områder synes å være foretrukket av UFO-ene for gjentatte besøk. Eksempler på disse såkalte "gjentakelsestilfellene" har vært fremhevet av Jacques Vallee i USA, Aime Michel i Frankrike og Antonio Ribera i Spania.

"Lumieres Dans La Nuit" har bragt omtaler av visse områder i Doubs departementet (Frankrikes østlige område, som grenser mot Sveits). Dette området synes hyppig å bli overfløyet av UFO'er, eller har vært skueplass for særlig interessante UFO-hendelser.

Vi har nå oppdaget et lignende sted i omegnen av Dragguignan i Var's-departementet, Sydøst-Frankrike. "Lumieres Dans La Nuit" nr. 4, for november 1971, brakte en interessant rapport av Jean Chasseigne og Francois Moll, om en av Dragguignan-observasjonene, som fant sted den 29. mars 1971.

Jeg skal kort gjengi kjensgjerningene:

To unge menn fra Dragguignan, Pierre Calafat og Andre Bouchaud, medlemmer av et danseorkester, dro ut til et avsidesliggende hus som de hadde leiet til øvelseslokale. Denne bestemte kvelden var disse to de første som ankom. Idet de begynte å kjøre oppover den lille veien som fører til huset la de merke til et rødlig lys oppe i luften over seg. De fikk øye på en stor, rødlig skive med form som en tallerken som fløy omkring over en vingård som ligger ved siden av huset. Selv befant de seg da ca. 150 meter fra huset. De parkerte foran dette og iakttok UFO'et, som foretok sik-sak-bevegelser og deretter stod stille i en høyde av omtrent 10 meter over bakken - noe slikt som 50 meter fra dem. To minutter senere gjorde fartøyet en rullende bevegelse og fløy bort i retning av Flayosc, som ligger i samme retning fra Nourradons som Valsensole. Det var ikke før den 11. sept. 1971 at vi fant spor som UFO'et hadde etterlatt.

Disse spor finnes i den nordlige delen av marken som støter opp til vingårdem. Gresset på stedet var høyt og meget tett. Da vi fant merkene var de så friske at de ikke kunne ha vært satt i mars, men meget senere, og i hvert fall kunne de etter all sannsynlighet ikke være mer enn to uker gamle. Det viktigste merket var en fullkommen sirkel men en diameter på 5.60 meter. Inne i sirkelen var gresset misfarvet. Vegetasjonen var slått flat langs sirkelens periferi, eller - for å være helt nøyaktig - gresset var feiet flatt i retning mot uret. Brødden på denne flattrykkte ringen var ca. 0,6 m. Der var ingen huller på bakken og ingen merker som kunne antyde at det hadde funnet sted noen landing. Øst for dette merket var der en annen sirkel, ca. 1 meter i diameter og som hadde samme misfarving av gresset. Avstanden mellom disse to sirklene var ca. 1 meter. En undersøkelse med geigerteller gav intet utslag.

I selve vingården fant vi ingen merker. To trær, et mandeltre og et kirsebærtre, var visnet mens de stod i knopp. Men da analysen ennå ikke er ferdig ved vi ikke om disse trærne visnet av en eller annen sykdom, eller som følge av UFO'ets overflygning i mars 1971.

Da vi gikk igjennom avisens arkiv ("Le Provençal") fant vi en omtale av en UFO-observasjon fra 1965. DET SAMME STEDET VAR OGSÅ HER BLITT OVERFLØYET. Vi bringer avisens rapport fra 1965, 15. november:

En ung mann, 17 år gammel, som studerte i Draguignan og bodde i Lorgues iekttok nylig i omkring 10 minutter et uidentifisert objekt beslektet med flggende tallerkener, som i årenes løp under forskjellige omstendigheter allerede er blitt observert av aktverdige mennesker.

M. Christian Fabre, sønn av formannen for Lorgues sportsklubb, var på vei på motorsykel til Draguignan omkring kl. 16. om ettermiddagen sist fredag, da han til venstre for seg så en flat, kjegleformet maskine, noen få hundre meter etter Castel Roubine-høyden. Den sås tydelig med den blå himmelen som bakgrunn, i en høyde av mindre enn 100 meter over skogen og i en avstand av omkring 200 m, fra ham selv. M. Fabre konstaterte at rundt om hele objektets grunnflate ble det utsendt et bånd av orange lys, som syntes å bevege seg.

Han sa: -- Fremfor alt var jeg forbauset over at jeg ikke hørte noen støy. Jeg hadde slått av motoren på motorsykkelen for å være sikker på at fartøyet virkelig var lydløst. I omtrent to minutter hang tingesten ubevegelig -- nå og da vugget den frem og tilbake, og dette gjorde at jeg kunne se en slags finne på en av sidene. Den syntes å være av anseelig størrelse, omtrent 4 eller 5 ganger så stor som de helikoptere som vi ofte ser her omkring. Da min forbauselse øket gikk jeg ca. 50 meter nærmere for å få et godt overblikk fra et mer åpent sted og kanskje også for å kunne komme helt opp til det området der den svevet. Men mens jeg nærmet meg forsvant den plutselig.

Bernhard Blanc, gitarist i en pop-gruppe, hadde i juli 1971 leiet Les Nourradons, hvor fartøyet var blitt sett i mars måned. En kveld etter en konsert dro han dit sammen med noen venner for å overnatte. Her er hans beretning om hva som skjedde:

-- Vi sov alle i samme rom. Plutselig -- akkurat idet jeg skulle til å falle i søvn -- hørte jeg en støy som er vanskelig å beskrive. Det lød som om noen kom ned trappen fra 2. etasje. Da hørte jeg en slags fløyende lyd, som ble høyere og høyere. Samtidig følte jeg en intens hete. Hele kroppen ble lammert som om den var innesluttet i en rustning. Den fløyende lyden var nå blitt så utholdelig at jeg forsøkte å vekke en av mine kamerater. Jeg ville strekke hånden ut mot ham, men armen nektet å lystre. Jeg ble temmelig redd, men var fullt klar over hva som foregikk. Gjennom vindusskoddene kunne jeg se det bleke måneskinnet utenfor.

Denne situasjonen varte visstnok ca. 3 minutter. Da avtok støyen plutselig. Det kom et kraftig blink utenfra som minnet om magnesi-umslys, og jeg følte meg øyeblikkelig løsgjort og fri i mine bevegelser. Jeg husker meget tydelig at nettopp i dette øyeblikk utstøtte mine kamerater et sukk av lettelse. To av dem våknet, og begge sa til meg: -- Jeg har nettopp hatt et redselsfullt mareritt.

De neste tre dagene følte jeg meg svak, omtrent som når man akkurat begynner å komme seg etter en lang sykdomsperiode. Omtalte natt var været fint i denne delen av landet.

(over til neste side)

Les Nourradons gamle bygninger er beryktet for å være bjemsøkt av spøkelser. Underlig nok blir en mark som støter opp til stedet for overflygningen og landingene, kalt "Clos Saint-Esprit" - (Hellig-Ånds-mark), eller "Clos des Esprite" (Åndenes mark).

-----0-----

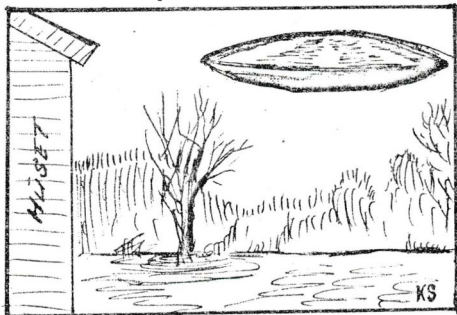
Bernhard Blanc fortsatte sin beretning. - En måned senere, det må ha vært omkring august 1971, kom jeg tilbake til huset sammen med Patrick og Georges (to andre medlemmer av orkestret). Det må ha vært omkring kl. 21,-. Vi gikk opp over stien, og da vi var ca. 50 meter fra huset, ble vi overrasket over at lyset ikke var tent. Alt var slukket. Jeg tenkte at det måtte være noen i veien med elforsyningen. Vi gikk nærmere - og da kom en slags lysende, melkehvit plate mot oss. Den var synlig et par sekunder, hvorefter den beveget seg bortover mot en vinmark. Vi ble meget oppskremte ! Vi flyktet alle tre, tilbake til hovedveien. Patrick, som ikke kjente noe til det som skjedde i juli måned, fortalte meg at han noen få dager tidligere var blitt lammet ute på kjøkkenet i Les Nourradons. Han hadde stått opp midt på natten for å hente noe å drikke.

- Neste morgen tok jeg mine instrumenter og reiste. Få dager senere hørte jeg om det som fant sted ute i mars måned. Og da forsto jeg meget mer....

Rekonstruksjon av hva Calafat og Bouchaud så den 29. mars 1971.

Skissen er laget etter et foto tatt på stedet mot nord-øst.

Til venstre på skissen ses huset som musikerne hadde leiet.

Så det ser ut til at det finnes en hel del steder som UFO'ene er meget interesserte i. Vi vil komme et langt skritt videre hvis vi finner ut av hva det er på disse stedene som tiltrekker dem. Imens må vi konsentrere våre UFO-detektorer i området ved Les Nourradons, som har vært scenen for en bølge, eller skal vi heller si sverm, siden 1966. Muligvis vil vi få verdifulle opplysninger. I det minste dersom våre tilbakeholdne besøkende er villige til å gi oss den nødvendige tid.

J.G. Dufour.

FLYING SAUCER REVIEW juni 1973
UFO ASPEKT nr. 2/74
Oversatt av Eva Erichsen

-----0-----

CUMBERLAND

''Rhode island TILFELLET''

Om kvelden den 3. juli 1967, befant Joseph L. Ferriere fra Woonsocket, Rhode Island, seg i nærheten av nabobyen, Cumberland. Det var ikke tilfeldig at han var der, han lette etter beviser for UFO-observasjoner i området.

På dette tidspunkt var Ferriere redaktør for et UFO-tidsskrift i New-Englands-området. Når som helst når observasjoner forekom forsøkte han å få så mange rapporter som mulig. Mange ganger dro han ut og prøvde å undersøke disse rapportene, enten sammen med andre eller alene. I løpet av de tre dagene før 3. juli hadde han fått dusinvis av rapporter om observasjoner fra Cumberland-området. Folk påsto å ha sett en "stor skinnende sølvstang".

Ferriere hevder at han den kvelden gikk alene med sitt kamera for å lete etter fysisk bevis. Siden objektet var sett i dette området i tre dager mente han at han muligens kunne finne noen rester eller noe slikt et eller annet sted, eller kanskje et område hvor den hadde landet. Han kjente området temmelig godt og husket på kraftlinjene og vannreservoaret like i nærheten. Da han kjente til forbindelsene mellom UFO'er og slike landemerker, begynte han sin søken langs kraftlinjene.

Han sier at han hadde gått en stund og konsentrert seg om bakken, idet han så etter rester eller andre beviser for disse underlige hendelsene - da han vendte seg om og kikket over sin venstre skulder. Der var den - stangen som alle hadde talt om. Den hang simpelthen der oppe i luften, parallelt med bakken. Han hadde verken sett eller hørt den komme, men da han snudde seg var den der.

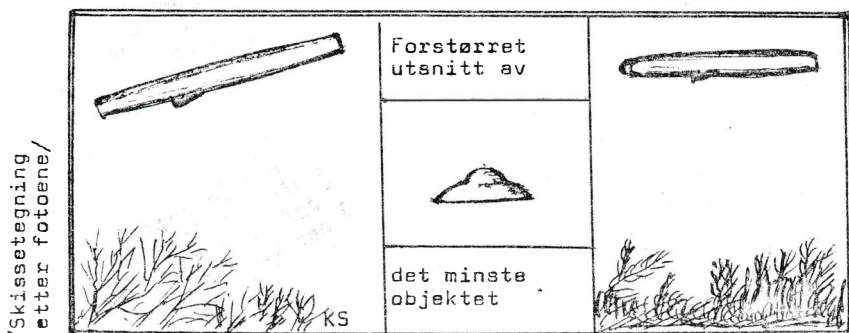
Objektet begynte å bevege seg ganske langsomt, vugget frem og tilbake, nesten som en båt på vannet. Så snart det gikk opp for ham hva det var han så begynte Ferriere å ta bilder med sitt snapshot-kamera. Etter å ha tatt to eller tre bilder la han merke til en åpning, som en skyvedør i bunnen på objektet. Plutselig ble noe støtt ut - noe kuleformet.

Ferriere sier at han var i villrede om hvilket objekt han skulle følge med øynene, for det minste begynte straks å bevege seg bort. Han tok enda to bilder av den store gjenstanden, før den bøyde over i en vertikal stilling - før rett opp og forsvant på få sekunder. Det bør nevnes at ikke en eneste lyd høstes under hele observasjonen. Det eneste merkelige som Ferriere la merke til var at den ene enden på det største objektet syntes å pulserer meget langsomt ut og inn, nesten som på en slags stempellignende måte

(Over til neste side)

Etter at den sigarformede gjenstanden var forsvunnet festet Ferriere hele sin oppmerksomhet på den lille. Den var tallerkenformet og lot til å ha en kuppel på toppen. Ferriere tok enda to bilder av den før den forsvant ut av syne. Den syntes å dra i samme retning som den store var kommet fra. På grunn av den retning den store gjenstanden hadde da Ferriere først så den, følte han seg sikker på at den kom fra området ved reservoaret.

Etter sitt første inntrykk mener vitnet at objektet - som befant seg omtrent et kvartal borte - var ca. 700 meter langt. Senere, da han var falt til ro, bedømte han det største objektet til å være mellom 300 - 460 meter langt, og det minste omkring 45 m. i diameter. Den sigarformede gjenstanden syntes å ha fire lys langs siden, men Ferriere gjettet på at dette var ventiler, (koøyne) siden de ikke så ut til å være av glass eller plast, men gav en gjennomsiktig glød fra objektets indre.

Alt i alt observerte Ferriere de to objektene i en periode på 3 - 4 minutter. Han sier at det som gjorde mest inntrykk på ham var at ingen av objektene gav fra seg noen lyd. Selv da det største formelig "slengte" seg over i vertikal stilling og fløy oppover, laget det ingen merkbar støy.

Et annet sammentreff var at UFO'et befant seg nær et vannreservoar - muligvis forbundet med de rapporterte observasjoner i Wanaque, New Jersey, hvor mange objekter har vist seg over reservoaret, hvilket er alminnelig kjent.

Som ved så mange UFO-observasjoner er alt som blir igjen en UFO-historie - som en mann sier at han opplevde, og i dette tilfellet påstår han å ha tatt fotografier som bevis for sin rapport. Bildene som ledsager beretningen har aldri blitt bevist å være falske, og ferrieres ærlighet er, såvidt jeg har kunnet bedømme, hevet over all tvil.

August C. Roberts

Flying Saucer Review, juni -73
UFO Aspekt nr. 2/74
Oversatt av Eva Erichsen

-----0-----

NORSK UFO CENTERS KOMMENTARER - forts fra side 3

Noe som igjen regelmessig ender med splittelser og oppløsning. Den vanlige tilsidesettelsen av vitenskapelige hensyn, til fordel for "ideologi" med filosofisk utgangspunkt, bør også være nevnt i forbindelse med slike foreningers klassiske svakheter. Derimot vil en organisasjon med markant vitenskapelig profil kunne operere med en "ideologi" som gir seg selv, i kraft av forskningsprogrammenes intensjoner og arbeidsmaterialets karakter.

I sitt innlegg viser foreningen NUFOI til at det allerede finnes en UFO-forening her i landet og at interesserte evt. kan henvende seg til denne. Vi mottok manuset like før trykking, og har dessverre ikke kjennskap til hvilken forening man mener. Derfor kan vi ikke oppgi noen adresse her. (Den eneste forening av dette slag vi har hørt om her hjemme, ved siden av den nå "islagte", er en som ledes av Gunvald Weie i Oslo, dersom den ennå eksisterer.)

Forøvrig tillater vi oss å henvise til omtalen av Norsk UFO-Center i dette nummer. Noe "foreningsliv" kan vi neppe by på, men vi tror at seriøst interesserte vil kunne ha utbytte av å følge med i det som skjer, i UFO Forum, og vi mottar også gjerne henvendelser fra personer som kanskje kunne fylle en eller annen konkret funksjon innen NUFOC, hvor mulighetene er mange.

NORSK UFO CENTER*

- + gir selv sine medlemmer opplæring i feltforskning.
- + får adgang til spesielle kurser, ved innlemmelsen i Prosjekt U. R. D., som utdanner egne feltforskere.
- + regulerer sin totale virksomhet innenfor rammen av lovfestede vedtekter og stillingsinstruksjoner, men nekter ikke sine medlemmer å ha selvstendige meninger.
- + driver ingen systematisk hjernevask, og ledelsen mister ikke besinnelsen fordi om noen internt skulle komme til å gi uttrykk for en individuell oppfatning.
- + markedsfører ikke "ideologier".

NORSK UFO-TIDSSKRIFT nr. 1/1970 - 1. (og siste) 'årgang

Utgitt av Norsk UFO Center på vegne av forhennevende
Trondheim UFO-Forening og NUFOI, Oslo.

Redaktør K. Stenødegård

Trykt av Norsk UFO Center Sørlandet, Arendal

Norsk UFO-Tidsskrift - som er utkommet kun med
en årgang (1970) - ble fra og med 1973 erstattet av:
U F O F O R U M ,
Postboks 2119, 7001 Trondheim.

UFO-LITTERATUR & ASTROARKÆOLOGI

DANSK

UFO-LANDINGER I DANMARK, Willy Wegner	kr. 21,50
UFO-ORIENTERING, F.Pedersen & I.O.Kjems	- 8,50
UFO'ER OVER SPANIEN OG PORTUGAL, Olmos & Vallee	- 13,90
UFO-MYTEN OG DE PSYKISKE FÆNOMENER, Trench	- 25,00
DE FREMMEDE RUMSKIBE - OG VOR FREMTID, Adamski	- 20,85
GEORGE ADAMSKI BERETTER II, red. H.C.Petersen	- 52,15
SPØGELSESPLANETEN, John A. Keel, pocket	- 16,10
MYSTISKE FREMMEDE, Jacques Bergier	- 25,00
PORSVUNDEN TEKNIK, Henry Kjellson	- 25,00
TUT-ANKH-AMON ER VÅGNET, Frede Melhedegård	- 20,00
PÅ TERSKELEN TIL UENDELIGE VERDENER, A. Tomas	- 33,70
FORTIDS GÅDERS FORKLARING, Gerhard Gadov	- 20,00
STRIDEN OM ATLANTIS, Gerhard Gadov	- 30,00
DEN HULE JORD, Eric Norman	- 36,50

SVENSK

UFO OCH BIBELN, M. K. Jessup	kr. 22,25
FLYGANDE TEFAT...VAD SÄGER VETENSKAPEN? Sven Magnussen, indb.	- 54,90
DE FLYGANDE TEFATEN - Dokument och teori, K. Gösta Rehn (nedsat)	- 25,15
UFO! NYA FAKTA OM DE FLYGANDE TEFATEN K. Gösta Rehn (nedsat)	- 25,15
TEFATSFOLKET SER OSS, Staffan Stigsjö	- 47,65
TEFATSFOLKET - VÄNNER ELLER FIENDER?, Stigsjö	- 51,95
FAKTA OM DE FLYGANDE TEFAT OCH DERES DRIVMETODER, Wilbert B. Smith, indb.	- 25,15
UFO OCH RELATIVITETSTEORIN, Borgny Tingstedt	- 31,75
UFO-GÅTAN, Bjarne Håkansson	- 31,75
DE OTROLIGA TEFATEN, Eugen Semitjov, indb.	- 66,00
BUDSKAPET FRÅN RYMDEN, Daniel W. Fry, pocket	- 10,80
RESA MED FLYGANDE TEFAT, Daniel W. Fry, pocket	- 10,80
OMBORD PÅ RYMDSKEPP, George Adamski, indb.	- 36,50

Samtlige priser er danske kroner excl.moms.

Valby Antikvariat & Bogimport

VALBY LANGGADE 116, 2500 VALBY, DANMARK

TELF. (01) 467307

GIRO 5221218